

۲۰۲۰/۰۳/۲۱

احسان الله مایار

یک پیشنهاد در قبال مبارزه علیه کرونا وایروس

AMERICAN
SOCIETY FOR
MICROBIOLOGY

Microbiology and Molecular
Biology Reviews®

INTRODUCTION

Coronaviruses infect many species of animals, including humans. Coronaviruses have been described for more than ۵۰ years; the isolation of the prototype murine coronavirus strain JHM, for example, was reported in ۱۹۴۹ (۷, ۴۱). The molecular mechanisms of replication as well as the pathogenesis of several coronaviruses have been actively studied since the ۱۹۷۰

جهت معلومات خوانندگان میخوام اشاره نمایم که در قبال "کرونا وایروس" ۵۰ سال قبل طوریکه در "جورنال انجمن مکر و بیالوجی امریکا" یاد شده مورد بحث قرار گرفته است.

بنده صحبت بیشتر در این موضوع علمی را خارج از صلاحیت خود می بینم صرف بعد شیوع اپیدمی این پدیده، که خانم انجیلا مرکیل، صدر اعظم آلمان آنرا بزرگترین معضله بعد از جنگ جهانی دوم نامید، در اطراف آن مطالعه نموده تا خود و اعضای خانواده خود را با این مخمصه بزرگ آشنا سازم.

امروز وظیفه انسانی ما است که خود را در خدمت هموعان خود و در نهایت عالم بشریت بدون از اگر و مگر قرار داده و هر آنچه در توان ما است مبارزه پیگیر علیه این دشمن بشریت را ادامه دهیم.

در سال های ۶۰ م با شور جوانی و عشق خدمت به وطن در کندهار مسئول ساختمان فابریکه میوه کندهار و ترمیم اساسی فابریکه پشمینه بافی بودم. رئیس فابریکه میوه حاجی محمد رفیق خان و از پشمینه بافی محمد نعیم خان نیازی بودند که هر دویشان به افغان بودن و خدمتکار وطن مباحات می نمودند. شخص حاجی عبدالخالق خان، والد نعیم جان یکی از بنیانگذاران بانک ملی افغان مرد نیکی بود که بعضی اوقات بدون اطلاع قبلی مرا افتخار می بخشید و با خنده و خوشی با ما طعام صرف می کرد.

روز های تابستان که اندیوال زندگی ام با هر دو پسر در کابل بودند گذاره کردن در حرارت بیش از چهل درجه سانتیگراد مشکل بود. شب ها در بام منزل کنار جاده منزل باغ می خوابیدم و ساعت ۴-۵ آفتاب سوزان کندهار مرا دوان دوان به سایه منزل پائین می رساند.

در کندهار با مرحوم انجنیر عبدالوهاب حمیدی که آمر برق بود و فامیلش رفت و آمد داشتم و از نبود برق سخت به عذاب بودیم، لیک جوانی و کار مانع آن می شد که شکوه نموده بنالیم. برخلاف ذله گی را حس نمی کردم و قبول کنید بعضی اوقات بیش از ۱۲ ساعت مشغول در پیشبرد کار بودم.

در کندهار آوازه پیچید که وباء، کولرا، شیوع نموده و روزی فضل احمد تحویلدار، انسان نیک و خوبی نزد آمد و تقریباً چنین گفت: معاون صاحب کولرا کندهار کی رسیدلی خلق دیر ژر وژنی. چون از شیوع کولرا از طریق وزارت اطلاع داشتم به فضل احمد گفتم انشاء الله به خیر می گذرد، لیک در ذهنم نا آرام بودم. من می توانستم که کابل بروم لیک ترجیح دادم "چیزی سر عام سر مام" گفته به کار هایم دوام دهم.

شبی از طریق رادیو شنیدم که کندهار برای یک مدت نامعلوم قرنطین شده و رفت و آمد در این و از این شهر قدغن گردیده است.

این قرنطین چهل روز دوام کرد و یکی از مشکلترین روز های از زندگیم شمرده شده می تواند. یک خریطه کلان از سان کوره تهیه کردم و آنرا جوش دادم و خودم هر روز به خبازی رفته و نانیکه از تنور بیرون می شد داخل خریطه کرده و به منزل می آمدم. خوراکم تنها شوربا و یا برنج بود - ترکاری و میوه را کنار گذاشته و در طول روز تنها و تنها چای صرف می نمودم.

کوتاه سخن در طول کمتر از دو هفته بیشتر از سه هزار انسان کشته شدند و قبرستان های جدید هر روز بیشتر می شد. تا جائیکه گفتند مرده ها بدون از شستن و تکفین نسبت به نبود مرده شو به خاک سپرده می شدند. یکی از این قبرستان ها در نزدیک دوراهی میدان هوایی و منزل باغ بود که در آن یک رخداد عجیبی را دیدم. باز هم فضل احمد نزد آمد و گفت بیائین که یک چیزی عجیبی را برایتان نشان بدهم. با موتر روانه قبرستان دو راهی شدیم که در آنجا کنار جاده یک قبر است و یک سگ ابلق، سیاه و سفید، که پوز خود را بالای قبر گذاشته از جایش حرکت نمی کند. مردم برایش نان و آب می آورند اما سگ وفادار اصلاً طرف آن سیل نمی کند تا به سرحدی که دو سه روز بعد از آن بالای قبر دوست انسان خود جان می دهد.

از آن روز تا حال قریب به شصت سال سپری گردیده و نصیب چنان بود که امروز هزاران کیلومتر دور از همان کندهار عزیزم در ویرجینیای امریکا عقب کمپیوترم نشسته یاد از وطن کنم و در انتظار هیولای کرونا و بیروس باشم که احوالم را می گیرد و یا خیر؟

در این رابطه در جهان مدرن و سریع الخبر چند روز قبل کمپنی در توینگن آلمان اعلامیه ذیل را پخش نمود که مهمترین جمله آن، به رنگ آبی برجسته شده است،

TÜBINGEN, Germany/ BOSTON – March ۱۵, ۲۰۲۰ –

CureVac AG, a clinical stage biopharmaceutical company pioneering mRNA-based drugs for vaccines and therapeutics, confirmed today that internal efforts are focused on the development of a coronavirus vaccine with the goal to reach, **help and to protect people and patients worldwide.**

در این اعلامیه امید واریی نجات یک عده نامعلوم انسان را در جهان وعده داده است که خداوند موفقش گرداند. گرچه یکی از هواخواهان انحصار طلب به این موسسه پرداخت یک مبلغ از تصور دور را پیشنهاد نمود تا برای

نجات مردم مربوطش از آن استفاده کند، لیک از جانب مسوولین موسسه رد شد که موجب خوشنودی و تأئید حکومت آلمان نیز گردید.

بیشتر در اطراف چگونگی آن نمی پیچم و نمی خواهم نزد خوانندگان سوال خلق شود که مطلب از نوشتن این مقال چی است که مایار وقت مارا ضایع می کند.

دوستان گرامی!

این ویروس را نمی توان ساده تلقی کرد و باید در اطراف قلع و قمع آن هر کدام در سرحد توان خود علیه آن مبارزه نمود. تا جائیکه می دانیم انتقال این ویروس در اثر تماس با انسانیکه با این مریضی مصاب است صورت گرفته و بایست اکیداً از تماس با چنین اشخاص حذر نمود.

دیشب ایالت کلیفورنیا، مانند ایتالیا و کندهار آن زمان یاد شده قرنطین شد. گویند در کلیفورنیا نسبت به آماده نبودن احتمال دارد که بیش از ۶۵ فیصد چهل ملیون آن ایالت مصاب با کرونا ویروس شوند.

جای بیم است که چی بلایی بالای بشریت نازل شده است.

دور نرفته باید به سمع علمای دین اسلام برسانم که مسوولیت عظیمی نسبت به تنویر افکار و نظر مسلمانان به دوش آنها راجع شده که در قدم اول و مهم چگونگی تعدیل در مراسم تدفین یک مسلمان مبتلا با این مرض است. تا جائیکه می دانیم در صورت فوت یک مریض مبتلا به کرونا بایست هیچ حصه ای از بدن متوفی با دست تماس نخورد و تا حد امکان از میت فاصله گرفته شود.

شستشوی میت منشاء بیشترین محل شیوع ویروس شده می تواند و آبیکه از وجود میت به هر جائیکه می ریزد مشبوع از این ویروس کشنده خواهد بود.

در این مرحله است وظیفه حاکم شرع است تا فتوی در شستشوی و تکفین میت صادر کند تا حد اکثر مانع انتقال و تکثیر این ویروس شده بتواند.

تا جائیکه بنده به خاطر دارم بارها که در مراسم تدفین شهدای آزادیخواهان افغان در پشاور سهم گرفته ام جسد شهید با لباسیکه بر تن داشته بدون شستن به خاک سپرده شده اند.

فکر می کنم صدور فتویاز مرجع مربوط ملا مساجد می تواند در قریه و یا هر جای دیگر تحت نفوذش مرده های مرض کرونا ویروس را نیز شهید نامیده و بدون از شستن و تکفین به خاک بسپرد که یقین خدمت و در عین حال مبارزه بزرگی علیه این ویروس خواهد بود.

بیائید مانند پیشکی های وقت که روز اول چهره شدن در عسکری انگشتری که بالای آن "میگذرد" حک بود، در کلک می کرد ما نیز "این هم می گذرد" را شعار خود تثبیت نموده همه را به خدای عالمیان بسپاریم.

و من الله التوفیق